

یارکشی های خانوادگی ممنوع!

«پدرت را بیشتر دوست داری یا مادرت را» از آن دسته سؤالاتی است که بهتر است از کودکان پرسیده نشود چرا که پدر و مادر هر دو، بال‌های روانی کودک را برای پرواز در آسمان عزت نفس و اقتدار تشکیل می‌دهند.

«پدرت را بیشتر دوست داری یا مادرت را» از آن دسته سؤالاتی است که بهتر است از کودکان پرسیده نشود چرا که پدر و مادر هر دو، بال‌های روانی کودک را برای پرواز در آسمان عزت نفس و اقتدار تشکیل می‌دهند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه ایران، در یک جشن خانوادگی که به مناسبت روز پدر برگزار شده بود، از کودکان حاضر در جمع پرسیده شد، پدرتان را بیشتر دوست دارید یا مادرتان؟ کودکان و نوجوانان حاضر در جمع مبهوت و کمی مضطرب به همدیگر نگاه کردند و تنها کودکانی حاضر شدند به این سؤال پاسخ دهند که یکی از والدین شان در مراسم حضور نداشتند. گویی با غیبت یکی از والدها، احساس گناه ناشی از پاسخ دادن به این سؤال در آنها کمتر می‌شد. یکی از آنها که 4 سال بیشتر نداشت با خودش فکر کرد این سؤال یعنی چی؟ شاید منظورشان این است من باید پدرم را انتخاب کنم، چون او در این لحظه در کنارم نشسته و با این کار محبت بیشتری را از سوی پدر از آن خود خواهم کرد.

دکتر محبوبه فیروزکوهی مقدم، روان‌پزشک کودک و نوجوان توصیه می‌کند، «پدرت را بیشتر دوست داری یا مادرت را» از آن دسته سؤالاتی است که بهتر است از کودکان پرسیده نشود چرا که پدر و مادر هر دو، بال‌های روانی کودک را برای پرواز در آسمان عزت نفس و اقتدار تشکیل می‌دهند. وقتی آنها را در مقام مقایسه قرار می‌دهیم یا قصد داریم با گروکشی‌های خانوادگی، ائتلاف تشکیل دهیم و کودکان را وارد جنگ قدرت خانوادگی خود کنیم، کودکان را آسیب پذیر کرده و زمینه ساز مشکلات رفتاری و روانی بسیاری برای آنها خواهیم شد.

در تحقیقی که بر 855 کودک 5 تا 13 سال انجام گرفت و بدون حضور پدر و مادر این سؤال که «پدرت را بیشتر دوست داری یا مادرت را» مطرح شد، بیش از 90 درصد کودکان پاسخ دادند که پدر و مادرشان را بی‌نهایت دوست دارند، اما از این سؤال که از آنها پرسیده می‌شود ابراز ناراحتی کردند، کودکان در این تحقیق اعتراف کردند که والدین شان از آنها این سؤال را زیاد می‌پرسند و این موضوع باعث می‌شود، آنها در بیان احساساتشان با والدین دچار مشکل شوند.

تحقیقات نشان می‌دهد، تشکیل ائتلاف در خانواده و یارکشی که معمولاً پدر و مادرها برای حفظ منافع شخصی خود انجام می‌دهند، از یک سو پیوندهای عاطفی و روانی اعضای خانواده را سست می‌کند و از سوی دیگر فرمانبرداری کودک از والدینش را تحت شرایط خاص قرار می‌دهد. دکتر فیروزی مقدم روان‌پزشک کودک و نوجوان در این باره می‌گوید، در فرآیند مطرح شدن چنین پرسش‌هایی در خانواده کودک می‌آموزد می‌تواند با تأمین جلب رضایت یکی از والدها امتیازات بیشتری بگیرد. انتخاب والدی که بیشتر محبت می‌کند به معنای تقویت بیشتر و گرفتن پاداش بیشتر است. در حالی که کودکان هیجانات عاطفی مشترکی میان خود و والدین‌شان دارند در واقع پدر و مادر بخشی از کالبد روانی فرزندان هستند، نمی‌توان از کودک پرسید چشم راستت را بیشتر دوست داری یا چشم چپ ات را، از این رو طرح شدن سؤالاتی که قدرت قضاوت رشد نیافته کودک را بویژه در سال‌های اولیه زندگی به چالش می‌کشد زخم‌های عمیق روانی در وجود او برجای می‌گذارد و احساس گناه ناشی از مقایسه صحیح یا نادرستی که داشته است، زمینه ساز بروز آسیب‌های روانی بیشتر در آینده خواهد شد و چنین والدینی قطعاً در پاسخ گفتن به نیاز امنیت، که یکی از مهم‌ترین و اصلی‌ترین نیازهای کودک است، موفق نخواهند بود.